

АРИΘΜΕΤΙΚΑ.

(числителна наука).

У. Говореніе-то става и съ гласъ и съ писаніе, така и смѣтки-те (хесапи-те) кои-то до сега научихте, могат да ся напишатъ. за да пише челоуѣкъ на каковъ да е языкъ, треба да знае буквы-те, то естъ азбука-та Ариѳметика-та, сирѣчь наука-та за броеніе-то (смятаніе-то), и тия като единъ языкъ, на кого-то буквы-те са деветъ, и ся называватъ цыфри или числа или характери и са послѣдни-те. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9.

Преда да начене дѣте-то до брой съ цыфри-те треба да ся обучи да брой съ ума си. Тойзи е способъ подава сила на вниманіе-то, на воображеніе-то, на мысль-та и на разсужденіе-то на дѣте-то; когдато умъ-атъ му въ таковъ способъ ся образова, дѣте-то лесно ся научава всяка наука. Съ гласа си прочее да начене да брой. Н. П. Казува му учитель-атъ двѣ и пять колко правятъ? тридесять двѣ и шестдесять и седемъ, и така слѣдователно, научава четыри-те дѣйствія на Ариѳметика-та. Най големата погрѣшка на дѣца-та е невниманіе-то; само Ариѳметика-та може да я поправи.

Едно, двѣ, три, четыри, пять, шесть, седемъ, осемъ, деветъ. Тойзи рѣдъ е на единицы-те, и. п. 2, ще каже двѣ единицы, 3, три единицы и проч. Послѣ захваца рѣдъ-атъ на десятицы-те. за то 1,